

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **Inergrening s.r.o.**, IČO: 02037254
sídlem Bulharská 996/20, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2024, č. j. KUUK/118287/2024,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V řešeném případě byla dne 25. 8. 2025 zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky fyzické osoby Z. K. (ID X), bytem X, doručena žaloba žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2024, č. j. KUUK/118287/2024, kterým bylo zamítnuto jako nepřípustné odvolání J. K., narozeného X, a V. K., narozené X, proti nařízení Magistrátu města Mostu, odboru stavební úřad, ze dne 11. 10. 2018, č. j. MmM/106344/2018/OSÚ/LŠ, ve věci odstranění částí stavby označené jako „stavby a úpravy terénu v Obrnicích – Českých Zlatníkách na pozemku st. p. XA, parc. č. X a XB v katastrálním území X“. Žaloba jako příloha datové zprávy neobsahovala žádný elektronický podpis.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná.
3. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky fyzické osoby Z. K., má podle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), stejné účinky, jako by byla právě Z. K. podepsána. Tato žaloba tak nebyla podána prostřednictvím datové schránky samotné žalobkyně jako právnické osoby, a tudíž nebyla ani žalobkyní (resp. jejím statutárním orgánem) podepsána. K žalobě zároveň nebyla připojena plná moc, která by Z. K. opravňovala tuto žalobu v zastoupení žalobkyně podat (tj. plná moc udělená jí statutárním orgánem žalobkyně). Z. K. se sice v podané žalobě označila mj. za jednatele (tj. statutární orgán)

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

žalobkyně, avšak tato informace se nezakládá na pravdě. Z veřejného rejstříku (konkrétně z úplného výpisu z obchodního rejstříku) je totiž najisto zřejmé, že Z. K., narozená X, bytem X, je pouze společníkem žalobkyně, nikoliv však jejím jednatelem, který by měl žalobkyni zastupovat.

4. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, který se v řízení ve správním soudnictví přiměřeně užije na základě § 64 s. ř. s., platí, že každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit.
5. Podle § 163 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, statutárnímu orgánu náleží veškerá působnost, kterou zakladatelské právní jednání, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu právnické osoby. Dle § 164 odst. 1 téhož zákona, platí, že člen statutárního orgánu může zastupovat právnickou osobu ve všech záležitostech.
6. Z dikce § 194 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, zároveň vyplývá, že statutárním orgánem společnosti s ručením omezeným je jeden nebo více jednatelů. Komentářová literatura pak k tomuto ustanovení dále uvádí, že jednatel je ve společnosti s ručením omezeným výkonným orgánem, kterému přísluší zastupovat společnost navenek. Nelze přitom směšovat společnícký poměr ke společnosti s ručením omezeným a postavení jejího jednatele, neboť se jedná o dva nezávislé právní vztahy, které běží vedle sebe, přičemž jsou založeny odlišnými právními skutečnostmi (srov. např. Lasák, J., Dědič, J., Pokorná, J., Čáp, Z., Skálová, J. a kol.: Zákon o obchodních korporacích: Komentář., Systém ASPI, Wolters Kluwer, k § 194; nebo Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 3. vydání, C. H. Beck, Praha: 2020, k § 194).
7. V kontextu daného případu soud odkazuje i na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6 2012, č. j. 47 Co 17/2010-249, ve kterém bylo uvedeno, že *„[t]ím, z jaké datové schránky je úkon vůči soudu učiněn, je provedena jednoznačná identifikace osoby, která úkon u soudu učinila. Je vyloučeno, aby prostřednictvím datové schránky fyzické osoby učinila vůči soudu procesní úkon právnická osoba a aby prostřednictvím datové schránky právnické osoby učinila vůči soudu procesní úkon fyzická osoba.“*
8. Judikatura Nejvyššího správního soudu současně dovodila, že nedoložení oprávnění zastupovat je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Konkrétně v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, bylo formou právní věty vysloveno, že *„byla-li žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“* (srov. např. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2025, č. j. 9 As 166/2024-54, a ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, nebo usnesení téhož soudu ze dne 28. 11. 2024, č. j. 3 As 211/2024-24, ze dne 28. 11. 2024, č. j. 3 As 211/2024-24, ze dne 5. 2. 2025, č. j. 6 As 260/2024-26, ze dne 8. 8. 2025, č. j. 8 Afs 128/2025-23, či ze dne 11. 7. 2024, č. j. 1 As 117/2024-24). Příléhavým je poukázat také na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 31. 3. 2025, č. j. 10 As 40/2024-39, z něhož se podává, že *„podání odeslané z datové schránky určité osoby je přičitatelné jiné osobě,*

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

jen pokud ho tato jiná osoba náležitě podepsala; jinak je nutné jednat s tím, komu datová schránka patří (respektive zjišťovat, zda je oprávněn činit podání v řešené věci).“ (srov. též usnesení téhož soudu ze dne 3. 6. 2025, č. j. 22 As 70/2025-29).

9. Soud tak za vyvstálé situace Z. K. v projednávané věci usnesením ze dne 19. 9. 2025, č. j. 15 A 33/2025-34, vyzval, aby doložila, že byla oprávněna předmětnou žalobu v zastoupení žalobkyně podat, a to předložením řádné plné moci udělené jí žalobkyní (resp. jejím statutárním orgánem). Ke splnění shora uvedené povinnosti soud jmenované stanovil lhůtu 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, kterou považuje za dostatečně dlouhou k tomu, aby mohl být zmíněný nedostatek podmínek řízení bez obtíží odstraněn. Soud k tomu dodává, že nadepsané usnesení mj. obsahovalo srozumitelné a jasné poučení o tom, že neodstranění vytčené vady bude mít za následek odmítnutí žaloby. Odkazované usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 9. 2025 poté bylo Z. K. doručeno prostřednictvím datové schránky dne 21. 9. 2025.
10. Z. K. soudu dne 29. 9. 2025 doručila podání nadepsané jako doplnění žaloby, jehož přílohou byla plná moc z téhož dne, kterou Z. K. zmocnila samu sebe k tomu, aby podala za žalobkyni předmětnou žalobu proti napadenému rozhodnutí a aby žalobkyni v plném rozsahu zastupovala v daném soudním řízení. Dále zmínila, že žalobkyně neměla ode dne 1. 2. 2024 žádného společníka ani jednatele, přičemž se Z. K. stala společníkem žalobkyně dne 14. 7. 2025 na základě usnesení vydaného v řízení o pozůstalosti.
11. Na základě výše popsanych okolností je nicméně třeba konstatovat, že Z. K. najisto nebyla statutárním orgánem žalobkyně jako společnosti s ručením omezeným, neboť nebyla jejím jednatelem, ale pouze společníkem, jak už bylo dříve vyloženo. Výkonným orgánem žalobkyně, kterému jediné přísluší zastupovat ji navenek, je přitom právě její jednatel. Z. K. tedy soudu ke kvalifikované výzvě ze dne 19. 9. 2025 odpovídajícím způsobem nedoložila, že byla oprávněna předmětnou žalobu v zastoupení žalobkyně podat, a to předložením řádné plné moci udělené jí žalobkyní (resp. jejím statutárním orgánem).
12. S přihlédnutím ke všem dříve uvedeným skutečnostem pak musí soud vycházet z předpokladu, že předmětnou žalobu podala (prostřednictvím její datové schránky) Z. K., a to jménem žalobkyně – tj. procesní úkon byl zjevně činěn za jiného. Za tohoto stavu však bylo zákonnou povinností Z. K. doložit soudu oprávnění žalobkyni zastupovat. Pokud tedy tuto zákonnou povinnost Z. K. ve věci i přes kvalifikovanou výzvu soudu ze dne 19. 9. 2025 nesplnila, byl soud ve smyslu shora citované recentní judikatury Nejvyššího správního soudu povinen žalobu výrokem I. usnesení odmítnout pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Pouze pro úplnost soud nad rámec výše popsaného upozorňuje také na fakt, že předmětná žaloba byla podána zjevně opožděně, což by rovněž vedlo k jejímu odmítnutí (výrok I. usnesení) dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
14. Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obecně upravena v § 72 odst. 1 s. ř. s., podle kterého lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Takovým zvláštním zákonem je i zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Podle § 306 stavebního zákona přitom platí, že žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

bylo rozhodnutí žalobci oznámeno (odst. 1). Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě 2 měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno (odst. 2).

15. V projednávaném případě bylo soudní řízení zahájeno dne 25. 8. 2025, kdy byla předmětná žaloba doručena zdejšímu soudu. Podle právní úpravy účinné k tomuto dni tedy činila lhůta pro podání žaloby jeden měsíc od oznámení napadeného rozhodnutí žalobkyni (§ 306 odst. 1 nového stavebního zákona), k čemuž došlo již dne 22. 8. 2024 (viz doručenka k napadenému rozhodnutí založená ve spisové dokumentaci). Soud tak dospěl k závěru, že poslední den lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí připadl na pondělí 23. 9. 2024, což je první pracovní den následující po neděli 22. 9. 2024, na kterou by jinak konec dané lhůty připadl. Zdeňka Krupařová však jménem žalobkyně podala žalobu v posuzovaném případě až dne 25. 8. 2025.

16. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení poté vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. října 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu